A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (kilencedik tanács)

2024. március 14.*

„Tagállami kötelezettségszegés – EUMSZ 258. cikk – (EU) 2018/1972 irányelv – Európai Elektronikus Hírközlési Kódex – Az átültetés és az átültetésre irányuló intézkedések bejelentésének hiánya – Az EUMSZ 260. cikk (3) bekezdése – Átalányösszeg és kényszerítő bírság megfizetésére való kötelezés iránti kérelem – A szankció összege megállapításának alapjául szolgáló szempontok – Részleges elállás”

A C-457/22. sz. ügyben,

az EUMSZ 258. cikk és az EUMSZ 260. cikk (3) bekezdése alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt 2022. július 8-án

az **Európai Bizottság** (képviselik: M. Kocjan, U. Małecka, L. Malferrari és E. Manhaeve, meghatalmazotti minőségben)

felperesnek

a **Szlovén Köztársaság** (képviseli: T. Mihelič Žitko, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (kilencedik tanács),

tagjai: J.-C. Bonichot, tanácselnökként eljárva, S. Rodin és L. S. Rossi (előadó) bírák,

főtanácsnok: T. Ćapeta,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: szlovén.

Ítéletet

1 Keresetlevelében az Európai Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

– állapítsa meg, hogy a Szlovén Köztársaság – mivel nem fogadta el az ahhoz szükséges valamennyi törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezést, hogy megfeleljen az Európai Elektronikus Hírközlési Kódex létrehozásáról szóló, 2018. december 11-i (EU) 2018/1972 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek, vagy mindenesetre e rendelkezéseket nem közölte a Bizottsággal – nem teljesítette az ezen irányelv 124. cikke (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;

– kötelezze a Szlovén Köztársaságot az EUMSZ 260. cikk (3) bekezdése alapján, hogy fizessen napi 6 256,17 euró kényszerítő bírságot a jelen ügyben hozott ítélet kihirdetésének napjától kezdődően, mivel e tagállam nem teljesítette az említett irányelvet átültető intézkedések bejelentésére vonatkozó kötelezettségét;

– kötelezze a Szlovén Köztársaságot az EUMSZ 260. cikk (3) bekezdése alapján, hogy fizessen napi 1 390,77 euró átalányösszeget, szorozva azon napok számával, amelyeken az első francia-bekezdésben említett kötelezettségszegés fennállt, de legalább 383 000 euró összeget; és

– a Szlovén Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogi háttér

2 A 2018/1972 irányelv (2) és (3) preambulumbekezdése kimondja:

„(2) Az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások meglévő keretszabályozásának részét képező öt irányelv […] működését a Bizottság köteles rendszeresen felülvizsgálni különösen annak meghatározása céljából, hogy a technológiai változások és a piaci fejlemények tükrében igényelnek-e módosítást.

(3) A digitális egységes piaci stratégiát felvázoló 2015. május 6-i közleményében a Bizottság közölte, hogy a távközlési keretszabályozás felülvizsgálata keretében olyan intézkedésekre fog összpontosítani, amelyek célja a nagy sebességű széles sávú hálózatokba való beruházás ösztönzése, a belső piaci megközelítés következetesebb alkalmazása a rádióspektrum-politikában és a spektrumgazdálkodásban, a valódi belső piaci feltételek érvényesítése az egységes szabályozás hiányának orvoslása által, a fogyasztók hatékony védelme, egyenlő versenyfeltételek és a szabályok következetes alkalmazásának biztosítása valamennyi piaci szereplő számára, valamint hatékonyabb szabályozási intézményi keret szavatolása.”

3 Ezen irányelv „Tárgy, hatály és célok” című 1. cikke a következőket írja elő:

„(1) Ez az irányelv létrehozza az elektronikus hírközlő hálózatokra, az elektronikus hírközlési szolgáltatásokra, a kapcsolódó eszközökre és a kapcsolódó szolgáltatásokra, valamint a végberendezések egyes aspektusaira vonatkozó szabályozás harmonizált keretét. Megállapítja a nemzeti szabályozó hatóságok és adott esetben egyéb illetékes hatóságok feladatait, és eljárásokat alakít ki a keretszabályozásnak az [Európai] Unió egészében történő harmonizált alkalmazására.

(2) Ennek az irányelvnek a céljai:

a) az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások belső piacának létrehozása, ami a rendkívül nagy kapacitású hálózatok kiépítéséhez és elterjedéséhez, fenntartható versenyhez, az elektronikus hírközlési szolgáltatások közötti együttműködési képességéhez, a szolgáltatások elérhetőségéhez, a hálózatok és a szolgáltatások biztonságosságához és a végfelhasználók számára előnyökhöz vezet; és

b) a hatékony verseny és választás révén az Unió egészében a jó minőségű, megfizethető, nyilvánosan elérhető szolgáltatások nyújtásának biztosítása, azon esetek szabályozása, amikor a végfelhasználók, köztük a fogyatékossággal élők igényeit – azt illetően, hogy másokkal egyenlő alapon férjenek hozzá a szolgáltatásokhoz – a piac nem elégíti ki megfelelően, továbbá a szükséges felhasználói jogok meghatározása.

[…]”

4 Az említett irányelv „Átültetés a nemzeti jogba” című 124. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok 2020. december 21-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelv rendelkezéseinek megfeleljenek. E rendelkezések szövegé[ről] haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

A tagállamok 2020. december 21-től alkalmazzák ezeket a rendelkezéseket.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A rendelkezéseknek tartalmazniuk kell egy arra vonatkozó nyilatkozatot is, hogy a hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek az ezen irányelvvel hatályon kívül helyezett irányelvekre történő hivatkozásait erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni. A hivatkozás módját és a nyilatkozat formáját a tagállamok határozzák meg.”

A pert megelőző eljárás és a Bíróság előtti eljárás

5 Mivel a Szlovén Köztársaság semmilyen információt nem közölt a Bizottsággal a 2018/1972 irányelvnek a szlovén jogba való átültetéséhez szükséges rendelkezések elfogadásával kapcsolatban, ezen irányelv 124. cikkével összhangban, a Bizottság 2021. február 4-én felszólító levelet küldött e tagállamnak.

6 A szlovén hatóságok, miután kérték és megkapták az e felszólító levélre adandó válasz határidejének meghosszabbítását, 2021. június 4-én válaszoltak, és többek között azt közölték, hogy a 2018/1972 irányelvet egy olyan törvény útján fogják átültetni, amelyet legkésőbb 2021 decemberéig fognak közzétenni és bejelenteni a Bizottságnak (a továbbiakban: átültető törvény).

7 A Bizottság 2021. szeptember 23-án indokolással ellátott véleményt küldött a Szlovén Köztársaságnak. 2021. november 5-én a szlovén hatóságok az indokolással ellátott véleményre adandó válasz határidejének meghosszabbítását kérték, és arról tájékoztatták a Bizottságot, hogy a belső jogalkotási eljárás során egy váratlan esemény késleltette e törvény elfogadását, amelyet immár 2022 márciusában fognak közzétenni és bejelenteni.

8 A Bizottság helyt adott e kérelemnek, és ezt a határidőt 2022. február 23-ig meghosszabbította.

9 Az indokolással ellátott véleményre küldött 2022. február 18-i válaszlevelükben a szlovén hatóságok azzal érveltek, hogy előre nem látható körülmények további késedelmet okoztak a 2018/1972 irányelv átültetésében. Különösen azt jelezték, hogy az átültető törvényre vonatkozó javaslatot immár 2022 áprilisában fogják elfogadni, majd e törvényt közzétenni és bejelenteni a Bizottságnak. Továbbá 2022. március 18-án e hatóságok e törvényjavaslat rendelkezései és ezen irányelv egyes rendelkezései közötti megfelelési táblázatot nyújtottak be. A Bizottság 2022. március 25-én észrevételeket tett az említett törvényjavaslattal kapcsolatban.

10 A Bizottság, mivel úgy ítélte meg, hogy a Szlovén Köztársaság nem fogadta el az említett irányelvnek való megfeleléshez szükséges rendelkezéseket, 2022. április 6-án úgy határozott, hogy a jelen keresetet a Bíróság elé terjeszti.

11 2022. április 12-én a szlovén hatóságok arról tájékoztatták a Bizottságot, hogy az átültető törvényre vonatkozó javaslatról szóló szavazást felfüggesztették, mivel a képviselők egy csoportja e javaslatról konzultációs népszavazás megtartását kezdeményezte.

12 A szlovén hatóságok 2022. június 14-én tájékoztatták a Bizottságot a 2018/1972 irányelv átültetése terén elért eredményekről. Rámutattak különösen arra, hogy a parlamenti ciklus változását követően az előző parlamenti ciklusban megkezdett valamennyi jogalkotási eljárást lezárták, beleértve az átültető törvényre vonatkozó javaslattal kapcsolatos jogalkotási eljárást is, hogy új átültetési törvényjavaslatot nyújtottak be, és arról nem tartottak és nem is fognak tartani népszavazást. E hatóságok nem közölték ezen új törvényjavaslat elfogadásának ütemtervét.

13 2022. július 8-án a Bizottság benyújtotta a jelen keresetet.

14 A Szlovén Köztársaság elsődlegesen azt kéri, hogy a Bíróság csökkentse a Bizottság által kért pénzügyi szankciók összegét, másodlagosan pedig teljes egészében utasítsa el a Bizottság követeléseit.

15 2022. december 19-i viszonválaszában a Szlovén Köztársaság arról tájékoztatta a Bíróságot, hogy 2022. szeptember 28-án elfogadták az átültető törvényt, és arról ugyanezen a napon tájékoztatta a Bizottságot, és hogy ez a törvény 2022. november 10-én lépett hatályba.

16 A jelen ügyben az írásbeli szakasz 2022. december 19-én lezárult.

17 A 2023. június 20-i beadványában a Bizottság tájékoztatta a Bíróságot, hogy a 2018/1972 irányelv Szlovén Köztársaság általi átültetését úgy lehet tekinteni, hogy az 2022. november 10-én befejeződött, és részben elállt a keresetétől, visszavonta a kényszerítő bírság meghatározása iránti kérelmét, egyúttal kiigazította kereseti kérelmeit, amelyek e tagállamnak 958 240,53 euró átalányösszeg fizetésére való kötelezésére irányulnak.

18 2023. július 31-én a Szlovén Köztársaság benyújtotta észrevételeit a Bizottság részleges elállásával és a kereseti kérelmei kiigazításával kapcsolatban.

A keresetről

Az EUMSZ 258. cikk szerinti kötelezettségszegésről

A felek érvelése

19 A Bizottság emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 288. cikk harmadik bekezdése alapján a tagállamok kötelesek elfogadni azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az irányelveket az ezen irányelvekben előírt határidőn belül átültessék a nemzeti jogrendjükbe, és e rendelkezéseket haladéktalanul be kell jelenteniük a Bizottságnak.

20 A Bizottság kifejti, hogy a kötelezettségszegés fennállását azon helyzet alapján kell megítélni, amelyben a szóban forgó tagállam az indokolással ellátott véleményben rögzített határidő lejártakor volt.

21 Márpedig a jelen ügyben e határidő lejártakor vagy akár a jelen kereset benyújtásának időpontjában a Szlovén Köztársaság még nem hozta meg azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek a 2018/1972 irányelv nemzeti jogába való átültetéséhez, illetve azokat legalábbis nem közölte a Bizottsággal.

22 A Bizottság szerint a Szlovén Köztársaság valójában nem vitatja a neki felrótt kötelezettségszegést, csupán gyakorlati és belső jellegű körülményekre hivatkozik annak igazolása érdekében. Márpedig valamely irányelv átültetésének elmaradása az irányelvben előírt határidőn belül nem igazolható ilyen körülményekkel.

23 A Szlovén Köztársaság valójában nem vitatja a kötelezettségszegést, és azon munkálatok lefolytatásának leírására szorítkozik, amelyek végül a 2022. november 10-én hatályba lépett átültető törvény elfogadásához vezettek. Hangsúlyozza ugyanakkor, hogy az eljárás során mindvégig jóhiszeműen együttműködött a Bizottsággal, és tájékoztatta a Bizottságot ezen eljárás fejleményeiről, amelynek késedelmét olyan előre nem látható körülmények okozták, amelyeket e tagállam az indokolással ellátott véleményre adott válaszában ismertetett a Bizottsággal.

A Bíróság álláspontja

24 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a kötelezettségszegést a tagállamban az indokolással ellátott véleményben meghatározott határidő lejártakor fennálló helyzet alapján kell megítélni, és a későbbi változásokat a Bíróság nem veheti figyelembe (2021. február 25-i Bizottság kontra Spanyolország [Adatvédelmi irányelv – A büntetőjog területe] ítélet, C-658/19, EU:C:2021:138, 15. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

25 A Bíróság egyébiránt több alkalommal kimondta, hogy ha valamely irányelv kifejezetten előírja a tagállamok számára az annak biztosítására vonatkozó kötelezettséget, hogy az ezen irányelv végrehajtásához szükséges rendelkezésekben hivatkozás történjen az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást fűzzenek, mindenképp szükséges, hogy a tagállamok a szóban forgó irányelv vonatkozásában pozitív átültető jogi aktust fogadjanak el (2021. február 25-i Bizottság kontra Spanyolország [Adatvédelmi irányelv – A büntetőjog területe] ítélet, C-658/19, EU:C:2021:138, 16. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

26 A jelen ügyben az indokolással ellátott véleményre adandó válasz Bizottság által meghosszabbított határideje 2022. február 23-án lejárt. Következésképpen az ebben az időpontban hatályos belső jogi szabályozás fényében kell megvizsgálni, hogy a hivatkozott kötelezettségszegés fennállt-e, vagy sem (lásd ebben az értelemben: 2021. február 25-i Bizottság kontra Spanyolország [Adatvédelmi irányelv – A büntetőjog területe] ítélet, C-658/19, EU:C:2021:138, 17. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

27 E tekintetben nem vitatott, hogy az említett időpontig a Szlovén Köztársaság nem fogadta el a 2018/1972 irányelv átültetésének biztosításához szükséges intézkedéseket, következésképpen pedig nem jelentette be ezeket az intézkedéseket a Bizottságnak.

28 Kötelezettségszegésének igazolása érdekében a Szlovén Köztársaság egyrészt a jogalkotási eljárás során bekövetkezett váratlan eseményre, a parlamenti ciklus változására, valamint egy konzultatív népszavazás tartására irányuló kezdeményezésre hivatkozik, másrészt hangsúlyozza a partnerség és a jóhiszemű együttműködés szellemét, amelyet mindig is tanúsított a Bizottsággal szemben.

29 Márpedig ezek az érvek nem igazolhatják a Bizottság által felrótt kötelezettségszegést.

30 Egyrészt ugyanis a Szlovén Köztársaság által hivatkozott belső alkotmányos körülmények nem lehetnek relevánsak, mivel az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a valamely tagállamon belül alkalmazott gyakorlatok vagy az ott előálló helyzetek nem igazolhatják az uniós irányelvekből eredő kötelezettségek és határidők tiszteletben tartásának elmulasztását, következésképpen pedig ezen irányelvek késedelmes vagy hiányos átültetését sem (2021. január 13-i Bizottság kontra Szlovénia [MiFID II] ítélet, C-628/18, EU:C:2021:1, 79. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

31 Másrészt az a körülmény, hogy a Szlovén Köztársaság együttműködött a Bizottsággal, szintén nem releváns az e tagállammal szemben felrótt kötelezettségszegés fennállásának értékelése szempontjából, mivel a tagállamok és az uniós intézmények az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésének megfelelően kötelesek együttműködni egymással, és ez a kötelezettség magában foglalja az irányelveknek az irányelvekben előírt határidőkön belüli helyes és teljes átültetését is.

32 Ezért meg kell állapítani, hogy a Szlovén Köztársaság – mivel az indokolással ellátott véleményben előírt, a Bizottság által meghosszabbított határidő lejártáig nem fogadta el a 2018/1972 irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, és következésképpen nem jelentette be e rendelkezéseket a Bizottságnak – nem teljesítette az ezen irányelv 124. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

Az EUMSZ 260. cikk (3) bekezdése alapján benyújtott kérelmekről

A kényszerítő bírság megfizetésére való kötelezés iránti kérelemről

33 Amint a jelen ítélet 17. pontjában megállapítást nyert, a 2023. június 20-i beadványában a Bizottság elismerte, hogy a 2018/1972 irányelv Szlovén Köztársaság általi átültetését úgy lehet tekinteni, hogy az 2022. november 10-én befejeződött, és ezért visszavonta a kényszerítő bírság kiszabása iránti kérelmét.

34 E körülmények között már nem szükséges határozni e kérelemről.

Az átalányösszeg megfizetésére való kötelezés iránti kérelemről

– *A felek érvelése*

35 Keresetlevelében a Bizottság hangsúlyozza egyrészt, hogy a 2018/1972 irányelvet rendes jogalkotási eljárás keretében fogadták el, és ezért az az EUMSZ 260. cikk (3) bekezdésének hatálya alá tartozik, másrészt pedig az, hogy a Szlovén Köztársaság nem tett eleget az ezen irányelv 124. cikkében előírt kötelezettségeknek amiatt, hogy e tagállam nem jelentette be neki az ezen irányelvet átültető rendelkezéseket, nyilvánvalóan az EUMSZ 260. cikk (3) bekezdése értelmében az említett irányelv átültetésére irányuló intézkedések bejelentésének hiányát jelenti.

36 A Bizottság emlékeztet arra, hogy „Az [EUMSZ 260. cikk] (3) bekezdésének végrehajtása” című 2011/C 12/01 közleményének (HL 2011. C 12., 1. o.) (a továbbiakban: 2011. évi közlemény) 23. pontjában kifejtette, hogy az általa az EUMSZ 260. cikk (3) bekezdése alapján javasolt szankciókat ugyanazon módszer alapján fogja kiszámítani, mint amelyet az e 260. cikk (2) bekezdése alapján történő Bírósághoz fordulás esetén alkalmaz, amint azt „Az [EUMSZ 260. cikk] végrehajtása” című SEC(2005) 1658 közleményének (a továbbiakban: 2005. évi közlemény) 14–18. pontja ismerteti.

37 Következésképpen a szankció meghatározásának elsősorban a jogsértés súlyán, másodsorban annak időtartamán, harmadsorban pedig azon kell alapulnia, hogy biztosítani kell a szankció szükséges visszatartó hatását a jogsértés megismétlődésének elkerülése érdekében.

38 Elsősorban, ami a jogsértés súlyát illeti, a 2005. évi közlemény 16. pontjának és a 2011. évi közleménynek megfelelően a Bizottság a súlyossági együtthatót két paraméter, azaz egyrészt a jogsértés tárgyát képező uniós jogszabályok fontossága, másrészt pedig a szóban forgó egyéni és közérdekre gyakorolt hatásaik figyelembevételével határozza meg.

39 Ily módon egyrészt a Bizottság rámutat arra, hogy a 2018/1972 irányelv az elektronikus hírközlés területén a fő jogalkotási aktus. Mindenekelőtt az Európai Elektronikus Hírközlési Kódex (a továbbiakban: EEHK) korszerűsíti az elektronikus hírközlésre vonatkozó uniós keretszabályozást azáltal, hogy megerősíti a fogyasztók választási lehetőségeit és jogait, magasabb szintű hírközlési szolgáltatási szabványokat biztosít, előmozdítja a rendkívül nagy kapacitású hálózatokba történő beruházásokat és elősegíti a vezeték nélküli hozzáférést a rendkívül nagy kapacitású összekapcsoltsághoz az Unió egészében. Továbbá az EEHK szabályokat állapít meg az elektronikus hírközlési ágazat szervezetére vonatkozóan, ideértve annak intézményi kialakítását és irányítását is. E kódex rendelkezései megerősítik a nemzeti szabályozó hatóságok szerepét azáltal, hogy hatásköri minimumot határoznak meg e hatóságok számára, valamint azáltal, hogy megerősítik függetlenségüket, megállapítva a kinevezések kritériumait és az adatszolgáltatási kötelezettségeket. Ezenkívül az EEHK biztosítja a rádióspektrummal (a továbbiakban: spektrum) történő hatékony és eredményes gazdálkodást is. Ezek a rendelkezések megerősítik a spektrumhasználati engedélyek alapvető szempontjaira vonatkozó tagállami gyakorlatok koherenciáját. Az említett rendelkezések előmozdítják az infrastruktúra-szintű versenyt és a rendkívül nagy kapacitású hálózatok kiépítését az Unió egészében. Végezetül az EEHK szabályozza az elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtásának különböző vonatkozásait, beleértve az egyetemes szolgáltatási kötelezettségeket, a számozási erőforrásokat és a végfelhasználók jogait. E szabályok megerősítésének célja a fogyasztók biztonságának és védelmének növelése, különösen az e szolgáltatásokhoz megfizethető áron való hozzáférés tekintetében.

40 Másrészt a 2018/1972 irányelv szlovén jogba történő átültetésének elmaradása először is hátrányosan érinti az Unió egészében érvényesülő szabályozási gyakorlatokat az elektronikus hírközlési rendszer irányítása, a spektrumhasználati engedélyek és a piacra jutási szabályok terén. Következésképpen a vállalkozások nem részesülnek sem a meglévő spektrumhasználati jogok megadására vagy megújítására vonatkozó következetesebb és kiszámíthatóbb eljárások előnyeiből, sem pedig a szabályozás kiszámíthatóságából, amely a spektrumhasználati engedélyek legalább 20 éves időtartamából ered. Az ilyen hiányosságok közvetlen hatással vannak a rendkívül nagy kapacitású hálózatok Unión belüli rendelkezésre állására és kiépítésére. Másodszor, a fogyasztók nem részesülhetnek az ezen irányelv által számukra biztosított olyan kézzelfogható előnyökből, mint amilyenek például a megfizethető hírközlési szolgáltatások nyújtásához való hozzáférésre vonatkozó megoldások, a szerződésekkel kapcsolatos egyértelmű tájékoztatás követelménye, az átlátható díjszabás alkalmazására vonatkozó kötelezettség, a hálózatszolgáltatók közötti váltás egyszerűsítése a megfizethetőbb kiskereskedelmi árak előmozdítása érdekében, valamint az üzemeltetők azon kötelezettsége, hogy a fogyatékossággal élő végfelhasználók számára egyenértékű hozzáférést biztosítsanak a hírközlési szolgáltatásokhoz.

41 Mivel a Szlovén Köztársaság olyan intézkedésekről értesítette a Bizottságot, amelyek a 2018/1972 irányelv nagyon kevés cikkét ültetik át, a Bizottság 9-es súlyossági együtthatót javasol.

42 Másodsorban, ami a kötelezettségszegés időtartamát illeti, a Bizottság azt állítja, hogy az a 2018/1972 irányelv átültetési határidejének lejártát követő naptól, azaz 2020. december 22-től azon időpontig terjedő időszaknak felel meg, amikor a jelen ítélet 32. pontjában megállapított kötelezettségszegés véget ért, vagyis azon napig, amely megelőzi a Szlovén Köztársaság általi megfeleltetés napját, amelyre 2022. november 10-én került sor, vagyis azon időpontban, amikor az átültető törvény hatályba lépett, amint az a jelen ítélet 15. pontjában szerepel. Ebből következik, hogy a kötelezettségszegés 688 napig tartott.

43 Harmadsorban, a Szlovén Köztársaság fizetési képességét illetően a Bizottság „A Bizottság által az Európai Unió Bírósága előtt folyó kötelezettségszegési eljárásokban javasolt egyösszegű átalánybírságok és napi kényszerítő bírságok számítási módszerének módosítása” című 2019/C 70/01 közleményében (HL 2019. C. 70., 1. o.) előírt „n” együtthatót alkalmazta. Ez az együttható két tényezőt vesz figyelembe, nevezetesen az érintett tagállam bruttó hazai termékét (GDP), és intézményi súlyát, amelyet az e tagállam európai parlamenti mandátumainak száma képvisel.

44 Még ha a Bíróság a 2022. január 20-i Bizottság kontra Görögország (Állami támogatások visszatérítettése – Ferronickel) ítéletében (C-51/20, EU:C:2022:36) már meg is kérdőjelezte mind e második tényező, mind pedig az e közleményben előírt 4,5-ös kiigazítási együttható relevanciáját, a Bizottság mindazonáltal úgy határozott, hogy a jelen ügyben az e közleményben előírt kritériumokat alkalmazza egy olyan új közlemény elfogadásáig, amely figyelembe veszi a Bíróság e közelmúltbeli ítélkezési gyakorlatát.

45 Így „A kötelezettségszegési eljárások keretében a Bizottság által az Európai Unió Bíróságának javasolt egyösszegű átalánybírságok és kényszerítő bírságok meghatározásához használt adatok aktualizálása” című 2022/C 74/02 bizottsági közlemény (HL 2022. C 74., 2. o.) (a továbbiakban: 2022. évi közlemény) alapján az „n” együttható a Szlovén Köztársaság esetében 0,17.

46 Ami az átalányösszeg meghatározását illeti, a 2005. évi közlemény 20. pontjából kitűnik, hogy annak legalább egy minimális állandó alappal kell rendelkeznie, amely azt az elvet tükrözi, hogy minden olyan eset, amikor huzamosabb ideig elmulasztják az uniós jog végrehajtását,

önmagában, minden súlyosbító körülménytől függetlenül veszélyt jelent a jogszerűség elvére egy jogra épülő közösségben, és ez indokolja a megfelelő mértékű szankció kiszabását. A 2022. évi közleménynek megfelelően a Szlovén Köztársaság esetében a minimális átalányösszeg 383 000 euró.

47 Amennyiben az átalányösszeg kiszámításának eredménye meghaladná ezt a minimális átalányösszeget, a Bizottság a 2005. és a 2011. évi közleményben meghatározott módszer alkalmazásával azt javasolja a Bíróságnak, hogy az átalányösszeget úgy határozza meg, hogy a napi összeget szorozza meg a jogsértés időartamának megfelelő napok számával, a jelen esetben 688 nappal.

48 Így az átalányösszeg napi összegét úgy kell kiszámítani, hogy az átalányösszeg napi összegének kiszámítására alkalmazandó egységes átalányalapot meg kell szorozni a súlyossági együtthatóval és az „n” együtthatóval. Márpedig ez az egységes átalányalap a 2022. évi közlemény értelmében 909 euró. A jelen ügyben a súlyossági együttható 9-es. Az „n” együttható 0,17. Ebből következik, hogy az átalányösszeg napi összege 1 390,77 euró.

49 Az átalányösszeget tehát 958 240,53 euróban kell megállapítani.

50 A Szlovén Köztársaság úgy véli, hogy ez az összeg túlzott.

51 Mindenekelőtt, ami a súlyossági együtthatót illeti, a 2018/1972 irányelv szlovén jogba való átültetése elmulasztásának a köz- és magánérdekekre gyakorolt hatása nem olyan jelentős, mint azt a Bizottság állítja.

52 A Szlovén Köztársaság ugyanis kijelenti, hogy 2022. március 18-án olyan megfelelési táblázatot közölt a Bizottsággal, amelyben felsorolta az ezen irányelv részleges átültetését biztosító szlovén jogi rendelkezéseket. Márpedig e rendelkezések végrehajtása miatt az említett irányelv átültetése elmulasztásának hatása kisebb, mint a Bizottság által becsült hatás.

53 Egyébiránt a Szlovén Köztársaság arra irányuló folyamatos erőfeszítései, hogy minél hamarabb elérjék a 2018/1972 irányelv célkitűzéseit, e tagállam által a DESI *(Digital Economy and Society Index)* (a digitális gazdaság és társadalom fejlettségét mérő mutató) referenciamutatóba való besorolása terén elért folyamatos előrehaladásban is tükröződnek, amely mutató az Unión belüli digitalizáció általános állapotát és az egyes tagállamok digitális versenyképessége terén elért haladást követi.

54 Ezt követően, ami a jogsértés időtartamát tükröző együtthatót illeti, a Szlovén Köztársaság azzal érvel, hogy a Bizottság által alkalmazott módszerrel ellentétben az ezen időtartam meghatározásához figyelembe veendő időszak nem a szóban forgó irányelv által meghatározott átültetési határidő lejártát követő napon kezdődő időszak, hanem az ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az indokolással ellátott véleményben meghatározott határidő lejártától számított időszak.

55 Végül az „n” együtthatót illetően a Szlovén Köztársaság különösen a 2022. január 20-i Bizottság kontra Görögország (Állami támogatások visszatérítettése – Ferronickel) ítélet (C-51/20, EU:C:2022:36) 111–117. pontjára hivatkozik annak alátámasztása érdekében, hogy a Bizottság tévesen vette figyelembe e tagállam Unión belüli intézményi súlyát, és tévesen alkalmazta a jelen ítélet 43. pontjában említett 2019/C 70/01 közleményben előírt 4,5-ös kiigazítási együtthatót.

56 A Bizottság ezzel szemben egyrészt azt állítja, hogy az érintett jogsértés súlyát illetően a Szlovén Köztársaság által bejelentett részleges átültetésre tekintettel 9-es együttható alkalmazását javasolta. A 127. cikket tartalmazó 2018/1972 irányelv hat cikkének átültetése ugyanis nem igazolja alacsonyabb súlyossági együttható elfogadását, annál is inkább, mivel a Szlovén Köztársaság ellenkérelmében hivatkozott cikkek összességében nem tekinthetők úgy, mint amelyek teljes átültetést biztosítanak. Egyébiránt a Szlovén Köztársaságnak a DESI-referenciamutató besorolásában való előrehaladása nem releváns e jogsértés súlyának meghatározása szempontjából.

57 Másrészt, ami a jogsértés időtartamát illeti, a Bizottság emlékeztet arra, hogy a 2005. évi közlemény 17. pontjának, valamint a 2011. évi közlemény 27. és 31. pontjának megfelelően az ezen időtartam meghatározásához és az együttható kiszámításához figyelembe veendő időszak a szóban forgó irányelvben meghatározott átültetési határidő lejártát követő naptól addig az időpontig terjedő időszak, amikor a Bizottság úgy határozott, hogy a Bírósághoz fordul.

58 Ez nem akadályozza meg a Bíróságot abban, hogy eltérő időszakot vegyen figyelembe, és a kötelezettségszegés időtartamát úgy határozza meg, hogy annak befejező időpontjának azt az időpontot tekinti, amikor a tényeket értékeli, és nem azt az időpontot, amikor a Bizottság hozzá fordult. Mivel ez utóbbi nem támaszkodhat ezen első időpontra, ezen időtartam meghatározásához és az együttható kiszámításához más kezdő és befejező időpontokat kell használnia.

59 A Bizottság úgy véli, hogy ezen együttható kiszámítása során az érintett irányelv átültetési határidejének lejárta óta eltelt teljes időszakot figyelembe kell venni. A kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárások keretében az indokolással ellátott véleményben meghatározott határidő lejárta időpontjának figyelembevétele által követett cél annak meghatározása, hogy az EUMSZ 260. cikk (1) bekezdése értelmében vett kötelezettségszegés megállapítása érdekében ebben az időpontban fennáll-e ezen kötelezettségszegés. Márpedig a kötelezettségszegés időtartama *per definitionem* nem korlátozódik az említett időpontra, hanem a jogsértés teljes időszakára vonatkozik, amely nem csupán az indokolással ellátott véleményben meghatározott határidő lejártának időpontjától, hanem az érintett irányelv átültetésére előírt határidő lejártának időpontjától kezdődött. Következésképpen nem állapítható meg, hogy a kötelezettségszegés csak az indokolással ellátott véleményben meghatározott határidő lejártától kezdődik.

60 Az ilyen megközelítés megfelel az egyenlő bánásmód elvének. Ha a kötelezettségszegés időtartamát tükröző együttható kiszámítása és a szankció kiszabása szempontjából figyelembe veendő kötelezettségszegés kezdő időpontja az indokolással ellátott véleményben meghatározott határidő lejárta lenne, e kötelezettségszegés időtartama a pert megelőző eljárás időtartamától függene. Ez egyenlőtlen bánásmódot eredményezhetne azon tagállamok között, amelyekre ugyanaz az átültetési határidő vonatkozik.

61 A Bizottság azt is hangsúlyozza, hogy a jogsértés időtartamának meghatározása szempontjából releváns időpont e jogsértés tárgyától függ. Az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdése szerinti eljárás keretében a Bíróság valamely ítélete végrehajtásának elmulasztásáról van szó, így a releváns időrendi viszonyítási pont ezen ítélet kihirdetésének időpontja. Ezzel szemben az e 260. cikk (3) bekezdése szerinti eljárás esetében a jogsértés abban áll, hogy valamely tagállam nem jelentette be az irányelvet átültető intézkedéseket, így a releváns időrendi viszonyítási pont az az időpont, amelytől kezdve e tagállam nem teljesítette az ezen átültető intézkedések bejelentésére vonatkozó kötelezettségét.

62 Viszonválaszában a Szlovén Köztársaság azt állítja, hogy a pénzügyi szankció kiszabása már nem indokolt, mivel a 2018/1972 irányelvet 2022. november 10-én teljeskörűen átültették a szlovén jogba.

– *A Bíróság álláspontja*

63 Mivel – amint az a jelen ítélet 32. pontjából kitűnik – bizonyított, hogy az indokolással ellátott véleményben előírt, a Bizottság által meghosszabbított határidő lejártakor a Szlovén Köztársaság az EUMSZ 260. cikk (3) bekezdése értelmében nem jelentette be a Bizottságnak a 2018/1972 irányelv teljes körű átültetésére irányuló intézkedéseket, az így megállapított kötelezettségszegés e rendelkezés hatálya alá tartozik.

64 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az átalányösszeg fizetésére kötelezés célja az említett rendelkezés jogcímén annak értékelésén alapul, hogy az érintett tagállamot terhelő kötelezettségek teljesítésének elmulasztása milyen következményekkel jár a magán- és közérdekek szempontjából, különösen ha a kötelezettségszegés hosszú időn keresztül fennállt (lásd ebben az értelemben: 2021. február 25-i Bizottság kontra Spanyolország [Adatvédelmi irányelv – A büntetőjog területe] ítélet, C-658/19, EU:C:2021:138, 54. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

65 Ami az átalányösszeg jelen ügyben való kiszabásának helyénvalóságát illeti, emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság feladata, hogy az egyes esetekben az előtte folyamatban lévő ügy körülményeitől függően, valamint a meggyőzés és visszatartás szerinte szükséges mértéke alapján meghatározza az uniós jog hasonló megsértése megismétlődésének a megelőzéséhez szükséges megfelelő pénzügyi szankciókat (2021. február 25-i Bizottság kontra Spanyolország [Adatvédelmi irányelv – A büntetőjog területe] ítélet, C-658/19, EU:C:2021:138, 69. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

66 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy annak ellenére, hogy a Szlovén Köztársaság a pert megelőző eljárás során végig együttműködött a Bizottság szolgálataival, és hogy tájékoztatta ez utóbbiakat azokról az okokról, amelyek megakadályozták őt abban, hogy biztosítsa a 2018/1972 irányelv szlovén jogba való átültetését, a megállapított kötelezettségszegést övező valamennyi jogi és ténybeli körülmény, azaz az ezen irányelv teljes átültetéséhez szükséges intézkedések közlésének hiánya az indokolással ellátott véleményben meghatározott határidő lejártakor, sőt még a jelen kereset benyújtásának időpontjában is arra utal, hogy az uniós jog jövőbeli, hasonló módon ismétlődő megsértéseinek tényleges megelőzése a jellegénél fogva megköveteli olyan visszatartó intézkedések elfogadását, mint az átalányösszeg kiszabása (lásd analógia útján: 2021. február 25-i Bizottság kontra Spanyolország [Adatvédelmi irányelv – A büntetőjog területe] ítélet, C-658/19, EU:C:2021:138, 70. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

67 Helyénvaló tehát átalányösszeget kiszabni a Szlovén Köztársasággal szemben.

68 Ami ezen átalányösszeg kiszámítását illeti, emlékeztetni kell arra, hogy amikor a Bíróság e tárgykörben a Bizottság indítványai által kijelölt keretek között a mérlegelési jogkörét gyakorolja, az ő feladata akként meghatározni azt az átalányösszeget, amelynek megfizetésére valamely tagállamot az EUMSZ 260. cikk (3) bekezdése értelmében kötelezni lehet, hogy az egyrészt megfeleljen a körülményeknek, másrészt pedig arányos legyen az elkövetett jogsértéssel. Az e tekintetben jelentős tényezők között szerepelnek különösen olyan szempontok, mint a megállapított kötelezettségszegés súlya, továbbá e kötelezettségszegés fennállásának időtartama,

valamint a szóban forgó tagállam fizetési képessége (2021. február 25-i Bizottság kontra Spanyolország [Adatvédelmi irányelv – A büntetőjog területe] ítélet, C-658/19, EU:C:2021:138, 73. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

69 Elsősorban a jogsértés súlyát illetően emlékeztetni kell arra, hogy az irányelv teljes átültetésének biztosítása érdekében a nemzeti intézkedések elfogadására vonatkozó kötelezettség, illetve az ezen intézkedések Bizottságnak való bejelentésére vonatkozó kötelezettség az uniós jog teljes érvényesülésének biztosítása érdekében a tagállamok alapvető kötelezettségének minősül, és e kötelezettségek megsértését ezért egyértelműen súlyosnak kell tekinteni (2021. február 25-i Bizottság kontra Spanyolország [Adatvédelmi irányelv – A büntetőjog területe] ítélet, C-658/19, EU:C:2021:138, 74. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

70 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy – amint az a jelen ítélet 32. pontjából kitűnik – az indokolással ellátott véleményben előírt, a Bizottság által meghosszabbított határidő lejártakor, azaz 2022. február 23-án a Szlovén Köztársaság nem teljesítette a 2018/1972 irányelvből eredő átültetési kötelezettségeit, így az uniós jog teljes érvényesülése nem volt biztosítva. E kötelezettségszegés súlyát növeli az a körülmény, hogy a Szlovén Köztársaság ebben az időpontban még nem jelentett be semmilyen intézkedést ezen irányelv átültetése vonatkozásában.

71 Ezenkívül, amint azt a Bizottság hangsúlyozza, a 2018/1972 irányelv a fő jogalkotási aktus az elektronikus hírközlés területén.

72 Közelebbről, mindenekelőtt a 2018/1972 irányelv 1. cikkének (1) bekezdése értelmében az irányelv „létrehozza az elektronikus hírközlő hálózatokra, az elektronikus hírközlési szolgáltatásokra, a kapcsolódó eszközökre és a kapcsolódó szolgáltatásokra, valamint a végberendezések egyes aspektusaira vonatkozó szabályozás harmonizált keretét. Megállapítja a nemzeti szabályozó hatóságok és adott esetben egyéb illetékes hatóságok feladatait, és eljárásokat alakít ki a keretszabályozásnak az Unió egészében történő harmonizált alkalmazására”.

73 Továbbá ezen irányelv 1. cikkének (2) bekezdése szerint ezen irányelv célja egyrészt az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások belső piacának létrehozása, amely rendkívül nagy kapacitású hálózatok kiépítéséhez és elterjedéséhez, fenntartható versenyhez, az elektronikus hírközlési szolgáltatások interoperabilitásához, valamint a hálózatok és szolgáltatások biztonságához vezet, a végfelhasználók számára előnyök biztosítása mellett, másrészt célja, hogy a hatékony verseny és választás révén az Unió egész területén biztosítsa a jó minőségű és megfizethető, nyilvánosan elérhető szolgáltatások nyújtását, kezelje azokat az eseteket, amikor a végfelhasználók igényeit a piac nem elégíti ki megfelelően, beleértve a fogyatékossággal élő személyek igényeit is annak érdekében, hogy más felhasználókkal azonos feltételek mellett férhessenek hozzá a szolgáltatásokhoz, és meghatározza a végfelhasználók számára biztosítandó jogokat.

74 Végül, amint az az említett irányelv (2) és (3) preambulumbekezdéséből következik, az irányelv a technológiai változások és piaci fejlemények figyelembevétele érdekében módosítja az elfogadása előtt hatályban lévő szabályozási keretet.

75 Márpedig, amint arra a Bizottság helyesen hivatkozik, az, hogy a Szlovén Köztársaság nem ültette át a 2018/1972 irányelvet, először is hátrányosan érinti az Unió egészében érvényesülő szabályozási gyakorlatokat az elektronikus hírközlési rendszer irányítása, a spektrumhasználati engedélyek és a piacra jutási szabályok terén. Következésképpen a vállalkozások nem részesülnek sem a meglévő spektrumhasználati jogok megadására vagy megújítására vonatkozó

következetesebb és kiszámíthatóbb eljárások előnyeiből, sem pedig a szabályozás kiszámíthatóságából, amely a spektrumhasználati engedélyek legalább 20 éves időtartamából ered. Az ilyen hiányosságok közvetlen hatással vannak a rendkívül nagy kapacitású hálózatok Unión belüli rendelkezésre állására és kiépítésére. Másodszor, a fogyasztók nem részesülhetnek az ezen irányelv által számukra biztosított olyan kézzelfogható előnyökből, mint amilyenek például a megfizethető hírközlési szolgáltatások nyújtásához való hozzáférésre vonatkozó megoldások, a szerződésekkel kapcsolatos egyértelmű tájékoztatás követelménye, az átlátható díjszabás alkalmazására vonatkozó kötelezettség, a hálózatszolgáltatók közötti váltás egyszerűsítése a megfizethetőbb kiskereskedelmi árak előmozdítása érdekében, valamint az üzemeltetők azon kötelezettsége, hogy a fogyatékossággal élő végfelhasználók számára egyenértékű hozzáférést biztosítsanak a hírközlési szolgáltatásokhoz.

76 Másodsorban, a jogsértés időtartamát illetően emlékeztetni kell arra, hogy ezen időtartamot főszabály szerint a tényállás Bíróság általi mérlegelése időpontjának figyelembevételével kell értékelni, és hogy a tényállás ezen értékelését úgy kell tekinteni, mint amelyre az eljárás befejezésének időpontjában kerül sor (lásd ebben az értelemben: 2021. február 25-i Bizottság kontra Spanyolország [Adatvédelmi irányelv – A büntetőjog területe] ítélet, C-658/19, EU:C:2021:138, 66. és 79. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

77 Ami egyrészt azon időszak kezdetét illeti, amelyet az EUMSZ 260. cikk (3) bekezdése alapján kiszabandó átalányösszeg meghatározásakor figyelembe kell venni, a Bíróság úgy ítélte meg, hogy a napi kényszerítő bírságtól eltérően a szóban forgó kötelezettségszegés időtartamának értékeléséhez figyelembe veendő időpont nem az, amikor lejár az indokolással ellátott véleményben előírt határidő, hanem az az időpont, amikor a szóban forgó irányelv átültetésére előírt határidő lejár (lásd ebben az értelemben: 2020. július 16-i Bizottság kontra Románia [A pénzmosás elleni küzdelem] ítélet, C-549/18, EU:C:2020:563, 79. pont; 2020. július 16-i Bizottság kontra Írország [A pénzmosás elleni küzdelem] ítélet, C-550/18, EU:C:2020:564, 90. pont).

78 A jelen ügyben érvényesen nem vitatható, hogy a 2018/1972 irányelv 124. cikkében meghatározott átültetési határidő lejártáig, vagyis 2020. december 21-ig a Szlovén Köztársaság nem fogadta el az ezen irányelv teljes körű átültetésének biztosításához szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, következésképpen pedig nem is jelentette be azokat a Bizottságnak.

79 Másrészt, a Bizottság kereseti kérelmeinek kiigazításával kapcsolatos észrevételeiben a Szlovén Köztársaság nem vitatja, hogy a 2018/1972 irányelv átültetését a szlovén jogba úgy lehet tekinteni, hogy az 2022. november 10-én befejeződött.

80 Ebből következik, hogy a jelen ítélet 32. pontjában megállapított kötelezettségszegés a 2020. december 22. és 2022. november 11. közötti időszakban, azaz egy 688 napos időszakban állt fenn, amely nagyon hosszú időtartamnak minősül.

81 Ugyanakkor figyelembe kell venni, hogy ez az időtartam részben olyan rendkívüli körülményekből eredhetett, amelyek a Covid19-világjárványhoz kapcsolódtak. A Szlovén Köztársaság ugyanis azt állítja – anélkül, hogy ezt vitatnák –, hogy ezek az előre nem látható és akaratától független körülmények késleltették a 2018/1972 irányelv átültetéséhez szükséges jogalkotási folyamatot, következésképpen meghosszabbították azt az időszakot, amelynek során e kötelezettségszegés fennállt.

82 Harmadsorban, ami a szóban forgó tagállam fizetési képességét illeti, a Bíróság ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy e tagállamnak a tényállás Bíróság általi vizsgálata időpontjában ismert GDP-jét kell figyelembe venni (lásd ebben az értelemben: 2020. július 16-i Bizottság kontra Románia [A pénzmosás elleni küzdelem] ítélet, C-549/18, EU:C:2020:563, 85. pont; 2020. július 16-i Bizottság kontra Írország [A pénzmosás elleni küzdelem] ítélet, C-550/18, EU:C:2020:564, 97. pont).

83 A Bizottság azt javasolja, hogy a Szlovén Köztársaság GDP-jén kívül GDP-jén kívül kerüljön figyelembevételre e tagállam Unión belüli, az Európai Parlamentben őt megillető mandátumok számában kifejeződő intézményi súlya is. A Bizottság továbbá úgy véli, hogy 4,5-ös kiigazítási együtthatót kell alkalmazni azon szankciók arányosságának és visszatartó erejének biztosítása érdekében, amelyeknek az említett tagállamra való kiszabását kéri a Bíróságtól.

84 A Bíróság azonban a közelmúltban nagyon világosan kifejtette egyrészt, hogy az érintett tagállam intézményi súlyának figyelembevétele nem tűnik elengedhetetlennek a kellő elrettentés biztosításához, továbbá ahhoz, hogy e tagállamot jelenlegi vagy jövőbeli magatartásának megváltoztatására késztesse, másrészt pedig, hogy a Bizottság nem bizonyította azokat az objektív kritériumokat, amelyek alapján a 4,5-ös kiigazítási együttható értékét meghatározta (lásd ebben az értelemben: 2022. január 20-i Bizottság kontra Görögország [Állami támogatások visszatérítettése – Ferronickel] ítélet, C-51/20, EU:C:2022:36, 115. és 117. pont).

85 Figyelembe véve a jelen ügy összes körülményét, valamint tekintettel az EUMSZ 260. cikk (3) bekezdésében a Bíróság számára elismert mérlegelési jogkörre, amely rendelkezés kimondja, hogy a Bíróság által kiszabott átalányösszeg mértéke nem haladhatja meg a Bizottság által meghatározott összeget, meg kell állapítani, hogy a 2018/1972 irányelv 124. cikkének megsértéséből eredőhöz hasonló és az uniós jog teljes érvényesülését hátrányosan érintő jogsértések jövőbeli megismétlődésének tényleges megelőzése a jellegénél fogva megköveteli átalányösszeg kiszabását, amelynek összegét 800 000 euróban kell megállapítani.

86 Következésképpen a Szlovén Köztársaságot kötelezni kell arra, hogy fizessen a Bizottságnak 800 000 euró átalányösszeget.

A költségekről

87 A Bíróság eljárási szabályzata 138. cikkének (1) bekezdése alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. E szabályzat 141. cikkének (1) bekezdése értelmében a Bíróság a keresetétől vagy a kérelmétől elálló felet kötelezi a költségek viselésére, ha a másik fél ezt az elállásra vonatkozó észrevételeiben kéri. E 141. cikk (2) bekezdése előírja, hogy a keresetétől vagy a kérelmétől elálló fél kérelmére azonban a Bíróság a másik felet kötelezi a költségek viselésére, ha ez a másik fél magatartása alapján indokoltnak látszik. Végül az említett 141. cikk (4) bekezdése szerint a költségviselésre irányuló kérelmek hiányában a felek maguk viselik saját költségeiket.

88 A jelen ügyben, jóllehet a Bizottság kérte a Szlovén Köztársaság marasztalását, és a kötelezettségszegés megállapítást nyert, ezen intézmény részlegesen elállt a keresetétől anélkül, hogy kérte volna, hogy e tagállam viselje a jelen eljárásban felmerült költségeket. Egyébiránt a Bizottság elállására vonatkozó észrevételeiben az említett tagállam nem kérte, hogy a Bíróság a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

89 Mindemellett meg kell állapítani, hogy a Bizottság elállása a Szlovén Köztársaság magatartásának eredménye volt, mivel e tagállam csak azt követően fogadta el és jelentette be a Bizottságnak a 2018/1972 irányelvet teljeskörűen átültető intézkedéseket, hogy a jelen kereset benyújtásra került, és e magatartás volt az oka annak, hogy ezen intézmény arra irányuló kérelme, hogy a Bíróság kötelezze az említett tagállamot kényszerítő bírság fizetésére, okafogyottá vált, és azt a Bizottság visszavonta.

90 E körülmények között, és mivel nem tehető releváns különbség a jelen ítélet 32. pontjában megállapított kötelezettségszegéssel és a Bizottság részleges elállásával kapcsolatos költségek között, úgy kell határozni, hogy a Szlovén Köztársaság a saját költségein felül viseli a Bizottság részéről felmerült költségeket is.

A fenti indokok alapján a Bíróság (kilencedik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Szlovén Köztársaság – mivel az indokolással ellátott véleményben előírt, az Európai Bizottság által meghosszabbított határidő lejártáig nem fogadta el az Európai Elektronikus Hírközlési Kódex létrehozásáról szóló, 2018. december 11-i (EU) 2018/1972 irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, és következésképpen nem jelentette be e rendelkezéseket a Bizottságnak – nem teljesítette az ezen irányelv 124. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

2) A Bíróság kötelezi a Szlovén Köztársaságot, hogy fizessen az Európai Bizottságnak 800 000 euró átalányösszeget.

3) A Bíróság a Szlovén Köztársaságot kötelezi a saját költségein felül az Európai Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.

Aláírások